

1. Навчальна пісня Етана езрахеяннина. (89-2) Про милості Господа буду співати повіки, я буду звіщати устами своїми про вірність Твою з роду в рід!

2. (89-3) Бо я був сказав: Буде навіки збудована милість, а небо Ти вірність Свою встановляєш на нім.

3. (89-4) Я склав заповіта з вибранцем Своїм, присягнув Я Давидові, Моєму рабові:

4. (89-5) Встановлю Я навіки насіння твоє, а твій трон Я збудую на вічні віки! Села.

5. (89-6) і небо хвалитиме, Господи, чудо Твоє, також вірність Твою на зібранні святих,

6. (89-7) бо хто в небі подібний до Господа? Хто подібний до Господа серед Божих синів?

7. (89-8) Бог дуже страшний у зібранні святих, і грізний Він на ціле довкілля Своє!

8. (89-9) Господи, Боже Саваоте, хто сильний, як Ти, Господи? А вірність Твоя на довкіллі Твоїм!

9. (89-10) Ти пануєш над силою моря, коли підіймаються хвилі, Ти їх втихомирюєш.

10. (89-11) Ти стиснув Рагава, як трупа, і сильним раменом Своїм розпорошив Своїх ворогів.

11. (89-12) Твої небеса, Твоя теж земля, вселенна і все, що на ній, Ти їх заложив!
12. (89-13) Північ та південе Ти їх створив, Фавор та Хермон співають про Ймення Твоє.
13. (89-14) Могутнє рамено Твоє, рука Твоя сильна, висока правиця Твоя!
14. (89-15) Справедливість та право підстава престолу Твого, милість та правда обличчя Твоє випереджують!
15. (89-16) Блаженний народ, що знає він поклик святковий, Господи, вони ходять у світлі обличчя Твого!
16. (89-17) Радіють вони цілий день Твоїм іменням, і підвищуються Твоєю справедливістю,
17. (89-18) бо окраса їхньої сили то Ти, а Твоєю зичливістю ріг наш підноситься,
18. (89-19) бо щит наш Господній, а цар наш від Святого ізраїлевого!
19. (89-20) Тоді богобійним Своїм промовляв Ти в об'явленні та говорив: Я поклав допомогу на сильного, Я вибранця підніс із народу:
20. (89-21) знайшов Я Давида, Свого раба, Я його намастив Своєю святою оливою,
21. (89-22) щоб із ним була сильна рука Моя, а рамено Моє зміцнило його!

22. (89-23) Ворог на нього не нападе, а син беззаконня не буде його переслідувати,
23. (89-24) його ворогів поб'ю перед обличчям його, і вдарю його ненависників!
24. (89-25) із ним Моя вірність та милість Моя, а Йменням Моїм його риг піднесеться,
25. (89-26) і Я покладу його руку на море, і на ріки правицю його.
26. (89-27) Він Мене буде звати: Отець Ти мій, Бог мій, і скеля спасіння мого!
27. (89-28) Я вчиню його теж перворідним, найвищим над земних царів.
28. (89-29) Свою милість для нього навіки сховаю, і Мій заповіт йому вірний,
29. (89-30) і насіння його покладу Я навіки, а трона його як дні неба!
30. (89-31) Коли ж його діти покинуть Закона Мого, і не будуть держатись наказів Моїх,
31. (89-32) коли ізневажать Мої постанови, і не будуть держатись наказів Моїх,
32. (89-33) тоді палицею навіщу їхню провину, та поразами їхне беззаконня!
33. (89-34) А ласки Своєї від нього Я не заберу, і не зраджу його в Своїй вірності,

34. (89-35) не збезчешу Свого заповіту, а що було з уст Моїх вийшло, того не зміню!
35. (89-36) Одне в Своїй святості Я присягнув, не повім Я неправди Давидові:
36. (89-37) повік буде насіння його, а престол його передо Мною як сонце,
37. (89-38) як місяць, він буде стояти повіки, і Свідок на хмарі правдивий... Села.
38. (89-39) А Ти опустив та обридів, розгнівався Ти на Свого помазанця,
39. (89-40) Ти неважливим зробив заповіта Свого раба, Ти скинув на землю корону його,
40. (89-41) всю горожу його поламав, твердині його обернув на руїну!...
41. (89-42) Всі грабують його, хто проходить дорогою, він став для сусідів своїх посміховищем...
42. (89-43) Підніс Ти правицю його переслідувачів, усіх його ворогів Ти потішив,
43. (89-44) і Ти відвернув вістря шаблі його... у війні ж не підтримав його...
44. (89-45) Ти слави позбавив його, а трона його повалив був на землю,
45. (89-46) скоротив Ти був дні його молодости, розтягнув над ним сором! Села.

46. (89-47) Доки, Господи, будеш ховатись назавжди, доки буде палати Твій гнів, як огонь?

47. (89-48) Пам'ятай же про мене, яка довгота життя людського? Для чого створив Ти всіх людських синів на ніщо?

48. (89-49) Котрий чоловік буде жити, а смерти на бачитиме, збереже свою душу від сили шеолу? Села.

49. (89-50) Де Твої перші милості, Господи, що їх присягав Ти Давидові у Своїй вірності?

50. (89-51) Згадай, Господи, про ганьбу рабів Своїх, яку я ношу в своїм лоні від усіх великих народів,

51. (89-52) якою Твої вороги зневажають, о Господи, і кроки Твого помазанця безславлять!

52. (89-53) Благословенний навіки Господь! Амінь і амінь!